

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Cap. Nobis 25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

de jure verior sit, quam & confirmat idem Co-
vari *sup. alleg. loco*, *Conc. Trident. Sess. 23, cap. 9, in de-*
creto de reform. dummodum ea præscriptio sit immemorialis d. cap. 24, *sup. deсл. 23*. nam in hujusmodi
præscriptione tituli probatio non exigitur, sed
præsumitur, c. 1, *De præscript. lib. 6, & d. 3, 4, 13*. Nec
mover supra dicta ratio Panorm. nam fallum est,
laicūm possessionis juris patronatus incapacem
esse, per text in cap. 24 *inf. hoc sit & in c. un. eod. in 6*,
Deinde, cum iu immemoriali præscriptione titu-
lus præsumatur, ut jam dictum est, is profecto
necessariò constabit vel ex fundatione, vel con-
structione, vel dotacione.

28 Quo verò ad alteram speciem de Ecclesia pa-
tronata, Qd passim in eam sententiam descen-
dunt, quod hoc jus contra alterum patronum

præscribi possit, ut testatur Covarr. *sup. d. loco, ver.*
huc autem ratio, & Bald. d. quas. 9, num. 3. Non tamen
hanc præscriptionem immemorialem esse
oportet, sed latenter decem vel 20. annorum; ut
sit in aliis iuribus in corporalibus acquirendis, in
quibus sufficit sciente adversario, longo tempore
possedit, l. 10. §. un. D. *Servitus videlicet & l. C. De*
servit & aqua. Idque contra laicum patrum se-
cūs contra Clericum, queritane beneficii, vel
Ecclesia sua habet jus patronatus: nam in eo
præscribendo opus esset quadraginta annos, ut in
aliis iuribus Ecclesiasticis, c. 4, & 6, *sup. Depr.*
script. Postremò quibus modis jus patronatus per
ultimam voluntatem, vel ab intestato adhæ-
des, sive adlegatos perveniat, vide quæ dixi
paulò ante hic, *& ad c. 1, sup. eod.*

In Cap.

Nobis 25.

SUMMARIUM.

1. Præsentatio à patrono intra quod tempus facienda.
2. Tempus illud quando currere incipiat.
3. Præsentatio ad beneficium non vacans non recte sit.
4. In Ecclesia conventuali patrono electio non compe-
tit.
5. Elecione et amperatā, recte ejus ad sensus penitit.
6. An & patroni laici
7. Patrono locutus honoratior & alimenta praestanda.
8. Patronus extra casum mōpia an aliquid petere
possit;
9. An pecuniam recipere pro presentatione
10. Recte prouidet Ecclesia patronata, ne bona ejus di-
lapidetur.

Tria hoc Cap. præcipue continentur: pri-
mum, quod ex constructione Ecclesiaz
cum consensu Episcopi facta acquiratur
construenti jus patronatus. Alterum est, quod in
Ecclesia conventuali (qualis est Cathedralis, &
Collegiata, item Monasterium) patrono jus eli-
gendi non competit, licet electione à collegio
peracta honeste ejus ad sensus petatur. Tertium
est, quod patrōno in processione honor præaliis
deferratur; & si ad inopiam redigatur, modestè
ipsi ab Ecclesia succurratur.

Primum adē obtinet, ut præsentatio à non
patrono facta ipso iure nulla sit, *can. Decernimus 22*
xxii. quas. 7, c. Ex insinuatione 4, sup. b. 1st. & c. 18, §. 1

*sup. De sent. & re iud. ubi latè Panorm. num. 11, & Fe-
lio. num. 8, cum ieqq. Hæc autem præsentatio, si
patrōus Clericus sit, intrasex menses; si laicus,
intra quatuor fieri debet, per text in c. un. hoc nof. 1.
lib. 6, quo Iesu accipienda suor capitula hejus sit,
in quibus aliquando lex mentis, aliquando qua-
tuor patrōis præstituuntur, ut in c. 3, 22, & 47,
alioqui decursu hoc tempore, aut patrōnorū
contentione extracto, ad Episcopum devolutus
collatio Ecclesia, sive beneficii, jam dicti iurib. &
c. Si verd. 12, *sup. eod.**

Currit autem hoc tempus præsentationis à
tempore vacationis Ecclesiaz sive beneficii, d. c. 21
hoc sit. & c. 3, *sup. De suppl. negl. Prel. Imò magis pu-*
to à tempore notitiae, ne forte propter justam
ignorantiam patrōnus à jure suo excludatur, cap.
5, §. fin. sup. De conce. prab. & c. 3, sup. De suppl. negl. Pra-
*lat. Diversitatē verò ratio inter laicum & Cleri-
cum hæc est; quod, cum laice plures personæ*
(una scilicet post alteram accumulando) præ-
*sentare permisum sit, c. Cum autem 24, & c. Pa-
ralia 29 in fine inf. eod. ejus præsentatio iure meliori
ad minus tempus restrīngi posse; ut quin uno*
relevatur, in altero mōns commodum sentiat,
arg. l. Eum qui; o in pr. D. De jure. Clerico verò,
eui unicantum à se præsentato adhædere necesse
*est, d. c. 24, & d. c. 29, (oc scilicet inconstantia er-
guatur, quæ in Clerico turpissima est) merito*
longius tempus indulgatur.

Observandum tamen, quod, sicut beneficium
ante,

antequam vacat, conferri non potest. (ne scilicet inducatur desiderium mortis alienus, c. 2, in pr. Eccl. 11, § fin supra De concess. prab.) ita neque presentatio fieri possit, c fin eod.

4 Quoad secundum de conventuali Ecclesia, id est ad patronum electio non spectat, quod Praelatus in ea adsumi non possit, nisi per viam electionis ejusdem conuentus sive collegii, c. Quia propter 41, in pr. juncto c. 41, Eccl. 1, in pr. sup. Detract. aut saltem per viam postulationis, quae in subsidium electionis à jure est introducta, c. 3, Eccl. 5, sup. Depositus. Prel. Secus est in Capellā, id est, in qualibet Ecclesia non collegiata, in qua ius presentandi patrono competit, iuxta hunc texti vers. Secus & ibi Panormit. sub num. 3, qui similiter post Joan. And. sub num. 6, recte concludit, patronum tamen Ecclesie collegiata habere ius presentandi ad praebendas ejusdem Ecclesie. Idem tradit ad c. fin. De concess. prab. num. 3, ubi & communis Dd. calculo receptum esse testatur.

5 Quod autem addit textus noster, quod facta electioni honestus patronus ad sensus petatur, hanc rationem habet, quod de ejus interstitio, ut bonus Praelatus Ecclesie patronata præficiatur, properter alimenta, &c. ut in fine dicetur, alioqui patronus contra eum exciperre posset, Glos. hic. Quod si autem sine causa excepit, nihil obierit ejus contradictione, sicut ex communi sententia tradit Panorm. hic in fine.

6 Sed majoris difficultatis est, quae sententia sit horum verborum textus noster, nisi alter de sua iurisdictione obireat, ut partes suas interponere debeat electione tractanda. Sunt enim, qui putent, haec verba exaudienda esse de patrono Ecclesiastico, sicut in ipsa fundatione expressum sit, aut legitimam præscriptione sibi acquisiverit, c. 3, in fine sup. De causa poss. & propri. Alii etiam de laico intelligunt, dummodò habeat ex privilegio summi Pontificis; nam alias non posset, ne quidem ex consuetudine eligere, c. Sacrofancia 15, in fine Eccl. Massana 56, sup. De elect. Utraque sententia in se vera est, sed textui nostro non covenit; siquidem eligere non est memorata jurisdictionis. Quare magis puto illum accipendum esse de patrono laico, dummodò id habeat vel ex consuetudine, vel statuto; non tamen vox ipsius vim suffragii obtinet. Ianoc. hic. vel beneficio summi Pont. per text. in can. Hinc est 39, XVI q. 1.

7 Quod ad tertium attinet de processione, & ali-

mentis præstandis patrono, &c. is præaliis laicis in Ecclesia sua honoratio si loco est, in memoriam scilicet beneficij collati Ecclesie. Eiquealimenta præstanda sunt, si ad inopiam redigatur, tex. hic in fine & in can. Quicumque 30, XVI q. 7, modestè tamen, ut lequitur textus noster ibid. id est, habitu ratione facultatum Ecclesie, & personæ patrionis sicut rellè explicat Glos. hic. Nam in primis necessitatibus impensæ deducendæ sunt, deinde ex superfluo succurrendum patrono. Panorm. hic num. 6, imd' ejus & uxori, filii, roti que familiæ, quantum cā carere non potest, quemadmodum latè dedit Cæs. Lambert. in tract. de jure patron. Itb. 3, art. 8, tertia p. princ. alioquin frustra patrono succurretur facit textus in l. Legatis 6, D. de alim. velcib. leg. 6. 2, Inst. De usu & habit.

Sed hic queritur, An patronus extra casum in opere possit aliquid petere ab Ecclesia patronata in recognitionem juris patronatus? Et verius est non posse, nisi quid exceptum sit tempore fundationis consenseru Episcopi, ut est text. in cap. Præterea 23, h. tit. & ita ex facto respondit Panorm. ad d. cap. 23, in presbytero, quem populus compellere volebat ad præstandos cereos in hujusmodi recognitionem. Addo Concil. Trident. Sess. 25, cap. 9, vers. patroni autem, in de cr de reform.

Cui adfinis est & hæc quæstio, An patronus possit recipere pecuniam pro præsentatione? Et breviter responderetur, quod non; alia seniū Simoniam incideret, cap. Præterea 9, sup. Detract. cap. 11, § un. inf. de Sim. Eccl. & cap. Tua nos 11, sup. De iurur. Panorm. add. c. 14, n. 2, h. tit.

Permissum verò est patrono Ecclesie patronata curam gerere, ne sacerdos, vel alias minister Ecclesie, bona Ecclesie dissipet: nam hoc nomine eum admonere potest, vel Episcopo denuntiate: qui si negligens fuerit, adire Metropolitanum, iuxta Cone. Tolet. IX in can. Filiis 31, XVI q. 7, non tamen à sacerdote, sive ministro rationem administrationis suæ exigere, cum ea Episcopo competat, can. Noverint 6, x qn. 1, præterquam si patronus Ecclesiasticus sit, c. 3. vers. In Eccl. in fine. De privil. & excesso priv. c. Ex literis h. 2. & ibi Panorm. Et hæc de jure patronatus sufficient.